

ת"פ 39195/10/13 - מדינת ישראל נגד ג ס

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 39195-10-13
08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג ס

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אבי פרנקו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - לימור לוגסי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג לכב' השופט אלון רום, בכך שב- 16.10.13, בצהריים, תקף שלא כדין את אשתו, בכך שהיכה בה במכת אגרוף בפניה.

בעת הצגת ההסדר טענה התובעת כי מגבילה עצמה ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות, בעוד טיעוני הגנה פתוחים וכי ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. כב' השופט אלון רום קבע הדיון בפני, מבלי שנתבקשה חוות דעת ממונה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 34, נשוי, אב ל- 4 ילדים בגילאים שבין 10 חודשים ל- 6 שנים. הוא שוחרר בתנאי מעצר בית ואפשרו לו לצאת לעבוד בקיבוץ נ. הוא השלים 7 שנות לימוד.

מחוות דעת המנהל, שם עובד, עולה כי הוא עובד שקט, חרוץ, אמין ואהוד. מוערך על ידי המנהל. מעולם לא התנהג באופן חריג, אלים או תוקפני, נהפוכו, מדובר בעובד בעל מזג נוח ביותר, נעים הליכות, חברותי ביותר, איש משפחה, אב

עמוד 1

חיובי לילדיו, עובד חיוני ביותר מכל בחינה ואם יעדר, יהיה בכך לפגוע בעבודה השוטפת במפעל.

באשר לעבירה עצמה, מסביר הנאשם כי האירוע היה ביום השני של חג הקורבן, בעת שיצאו לטיול משפחתי. אשתו שוחחה בטלפון ולא שמה לב כי בקבוק חלב שאחזה בו נשפך על המושב, הוא חש כעס, שכן ניקה את הרכב יום לפני כן. בעקבות זאת אשתו ביקשה שיעצור, ירדה מהרכב וסירבה לחזור ולכן ירד לשכנע אותה. התפתח ביניהם ויכוח, הוא עודד אותה להיכנס ברכב ואף האיץ בה ודחף אותה לעבר הרכב. כיום הוא מביע חרטה, מבין כי טעה באופן בו התנהל כלפי אשתו.

שירות המבחן שוחחו עם אשתו, מדובר באישה הסובלת מבעיות בריאות ונזקקת לעזרתו של הנאשם, היא תיארה אותו כבעל ואב דואג, המעורב בטיפול בילדים ומטלות הבית. בשל הרחקתו מהבית הילדים נקלעו למצוקה נפשית.

הם התרשמו כי מתקשה להתנהל ללא נוכחות הנאשם, המהווה בסיס מרכזי בתפקוד וניהול הבית וכי איננה חוששת ממנו. היא אף מתארת את עצמה כחסרת סבלנות כלפיו וכלפיה ילדים בשל בעיות בריאות מהן סובלת ומגלה תלות רבה בו. בשל התרשמות חיובית ממנו, המליצו לשוב לעבודה והוא אף נתון בפיקוח מעצרים כחצי שנה ושולב בקבוצה טיפולית, במהלכה הגיע באופן קבוע למפגשים למרות המרחק הרב, הוא השתתף, היה אמפטי וקשוב, אולם, נראה כי הוא מתקשה לערוך תהליך של התבוננות פנימית ומחזיק בתפיסה עצמית מתפקדת ומתקשה לכן לבחון את הדפוסים האלימים בהתנהלותו ולכן לא רואה צורך בהמשך טיפול. הם התרשמו מ אדם אחראי ומחויב בתפקידיו השונים, מי שמגיל צעיר מתנהל באופן עצמאי. למרות שאינו רואה צורך להשתלב בהליך טיפולי, הם סבורים כי ההליך המשפטי היווה הרתעה. הוא שמר על התנאים המגבילים ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ולכן סבורים כי האופן בו התנהל אינו מאפיין את דפוס התנהלותו כלפי אשתו בדרך כלל. בשל העובדה שאם יאסר יהיה בכך פגיעה של ממש במקום פרנסתו ועבודתו, ממליצים להימנע לחלוטין ממאסר, אולם ביקשו להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 160 שעות יחד עם מאסר מותנה והתחייבות ואף ביקשו ל צורך זאת דחיה כדי לגבש תוכנית של"צ. בנסיבות אלה, לא ברורה לי כלל עמדת התביעה החוזרת בה מעתירתה למאסר ואף סבורה שאין מקום לעונש חינוכי של"צ.

אולם, הואיל ומדובר בהסדר טיעון ועל פי הפסיקה הסדר טיעון יש לכבד, אלא אם חורגים ממתחם שיקול הדעת והמתחם העונשי, אין לי אלא לצערי לכבד את הסדר הטיעון כלשונו, תוך הבעת מורת רוח כלפי עמדת התביעה.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשמת/ ועברו/ה, אני דנה את הנאשמת/ לעונשים הבאים:

1. אני מטילה על הנאשמת/ 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירת תקיפה

2. הנאשמת/ ת/יחתום על התחייבות בסך ₪ 7500 להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך 3 שנה/ים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' ניסן תשע"ד, 08/04/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה